

[Finansministeren.]

der kunne tages hensyn til lønudviklingen på det private arbejdsmarked, indkomst-udviklingen i den øvrige del af samfundet og andre forhold, som måtte skønnes at være af betydning for tjenestemændenes aflønning.

Det forslag, kommissionen har fremsat, kan jeg tiltræde, fordi vi herigennem får en dyrtidstillægsordning, som sammen med meget stærkt forenklede regler til erstatning af den hidtidige midlertidige lønningslovgivning skulle sikre, at tjenestemandslønningerne i fremtiden kan reguleres, uden at der herigennem opstår uholdbare skævheder i lønstrukturen.

Ved fastsættelsen af de nye lønrammer for de forskellige tjenestemandsgupper har kommissionen i sit forslag dels søgt at rette de skævheder ud, som findes i den bestående lønordning, dels haft for øje at tilpasse lønningerne til vilkårene i det omgivende samfund under hensyntagen til den udvikling, som har fundet sted siden den sidste midlertidige lønningslov i 1956.

For så vidt angår forskellige stillinger, der i hvert fald i en vis udstrækning kan sammenlignes med tilsvarende i det private erhvervsliv, har kommissionen foreslået en mindre nedsættelse af begyndelseslønnen. Det gælder indtrædelsesstillingerne for ufaglært personale. Mens disse stillinger hidtil har haft lønningsrammer med ret ringe forskel mellem begyndelses- og slutløn, har kommissionen nu — blandt andet gennem sammenlægning af lønningsklasser — foreslået større spændvidde mellem lønningerne, idet man herved blandt andet har ønsket at give den tillæring, som så givetvis finder sted, lønningsmæssigt udtryk.

Som eksempler herpå kan jeg nævne, at for kontorister er der normalt tale om en sænkning af begyndelseslønnen med 364 kr. om året. Til gengæld foreslås slutlønnen forhøjet med 269 kr. i forhold til den nuværende forsørgerløn. Tilsvarende foreslås begyndelseslønnen for ufaglærte arbejdere nedsat med 483 kr., mens slutlønnen forhøjes med 800 kr. I begge lønningsklasser er der samtidig tale om en forlængelse af det åremål, det tager at opnå slutløn.

Som en nydannelse vil efter forslaget faguddannede kontorfolk komme til at begynde i en noget højere lønningsklasse end det

ufaglærte kontorpersonale. Jeg tror, at dette er en fordel, eftersom det har kunnet virke urimeligt, at kontorpersonale — uanset uddannelse — altid har skullet begynde på første løntrin i kontoristklassen.

Som en anden nydannelse kan der være grund til at fremhæve forslaget om tilvejebringelsen af to lønningsklasser for det store flertal af de akademisk uddannede tjenestemænd. Disse har hidtil været opdelt i mere end en halv snes lønningsklasser, mellem hvilke der i vid udstrækning har været automatisk advancement inden for de enkelte grupper omfattende det administrative personale, gymnasiernes lærere, de videnskabelige stillinger samt politi- og dommerfuldmægtigene.

Det foreslås nu, at disse lønningsklasser slås sammen til to, mellem hvilke der vil være automatisk advancement, såfremt de pågældende efter deres kvalifikationer og tjenstlige forhold i det hele findes egnede til forfremmelse til højere stilling.

Også dette forslag må ses i forbindelse med forenklingen af lønningsystemet, idet der samtidig skabes ensartede lønvilkår for de forskellige akademikergrupper.

Det er ikke min tanke at gennemgå de nye lønningsklasser i enkeltheder. Der kan dog være grund til at fremhæve, at for mellemklasserne er det ved lønfastsættelsen taget i betragtning, at den midlertidige lovgivning ikke har virket fuldt tilfredsstillende for disse grupper, og vi har derfor fået det, som lønteknikerne har kaldt hængekøje-problemet, d. v. s. at de lavere og højest lønnede tjenestemænd siden 1946 har haft en forholdsvis større lønstigning end mellemgrupperne.

Endvidere vil jeg gerne nævne, at for de højere og højeste stillinger er der tale om ret betydelige lønmæssige forbedringer, som har været anset for nødvendige for at give disse grupper en placering, som efter deres arbejde og ansvar står i passende forhold til tilsvarende stillinger i det private erhvervsliv. Det kan i denne forbindelse oplyses, at kommissionen ikke har taget stilling til honorarordningen, som i væsentlig grad kommer disse tjenestemænd til gode. Det er dog af kommissionen forudsat, at lønningsrådet efter gennemførelsen af den nye tjenestemandsløv foretager en almindelig gennemgang af samtlige bestående honorarer,